

דעות בעם

גיליון מס' 16 ינואר 2012

מכון ב.י. ולוסיל כהן לחקר דעת קהל ✓ The B.I. and Lucille Cohen Institute for Public Opinion Research

מידת האמון במשטרה ובבתי המשפט – ישראל בסקר החברתי: 2010-2012

פרופ' נח לוין-אפשטיין וד"ר אירית אדלר

שאלות ליבה, אשר חוזרות ונשאלות בכל שלב איסוף (כל שנתיים), בנושאים כמו עניין בפוליטיקה, הון חברתי ואמון במוסדות, אפליה, תחושת רווחה סובייקטיבית וערכים אנושיים בסיסיים. בנוסף לשאלות הליבה כולל השאלון בכל מחזור שני חלקים העוסקים בנושאים מתחלפים (בכל אחד כ-50 שאלות). המחזור האחרון, החמישי, כולל חלק הבוחן את מידת האמון במשטרה ובבתי המשפט וחלק נוסף העוסק בנושא המשפחה וברוחה חברתית (family and well-being). הסקר כולל גם מידע דמוגרפי-חברתי מפורט (כולל השכלה ותעסוקה) על הנחקר, בן-בת הזוג וההורים¹.

עבודת השדה בישראל וההכנות הכרוכות בכך מבוצעות על-ידי מכון ב.י. ולוסיל כהן לחקר דעת קהל באוניברסיטת תל-אביב, בהנחיית ועדת היגוי ובה נציגים מאוניברסיטאות ומדיסציפלינות שונות.

הסקר החברתי האירופי אינו סקר פאנל. בכל פעם שמתבצע הסקר נלקח מדגם חדש מהאוכלוסייה. בשלשת הסבבים שבוצעו בישראל (2002, 2008 ו-2010) נידגמו כ-3,600 משקי-בית מכלל משקי הבית בישראל ובכל משק בית נידגם ורואיין אדם אחד מעל גיל 15. איסוף הנתונים מתבצע באמצעות ראיונות פנים-אל-פנים שנערכים בשלוש שפות: עברית, ערבית ורוסית. בסבב הראשון (2002) המדגם הסופי בישראל כלל 2499 מרואיינים. מספר זה מייצג מיצוי של 71% מהמדגם המקורי. בסבב השני (2008) המדגם הסופי כלל 2490 מרואיינים, מספר המייצג מיצוי של 77.7%

1 את שאלון המחקר ניתן להוריד מאתר האינטרנט של מכון ב.י. כהן: spirit.tau.ac.il/socant/bicohen
2 הסבב החמישי בוצע בישראל מינואר ועד יוני 2011

במהלך החודשים ינואר 2011 ועד יוני 2011 נאספו הנתונים של **הסקר החברתי האירופי (European Social Survey)**. הסקר החברתי האירופי (ESS) הינו פרויקט תשתית במדעי החברה שנועד לקדם מחקר והוראה ומדיניות ציבורית. מטרתו ליצור בסיס נתונים על עמדות, ערכים והתנהגויות והשינויים בהם לאורך זמן. המטרה היא לחזור על הסקר מידי שנתיים לצורך יצירת מאגר נתונים איכותי למעקב השוואתי אחר שינויים חברתיים. במובן זה הוא מהווה תשתית חיונית למחקרים במגוון מדעי החברה. הפרויקט הינו פרי יוזמה של קבוצת מחקר באירופה במימון ועידוד הקרן האירופית למדע והאיחוד האירופי. כחברה-משקיפה באקדמיה האירופית למדע הוזמנה ישראל להשתתף בסקר ביוזמת ובמימון האקדמיה הלאומית הישראלית למדעים. הסקר הראשון במסגרת פרויקט זה התבצע בשנת 2002 ב-22 מדינות, וישראל השתתפה במסגרתו. בשנת 2008 התבצע הסקר בישראל בפעם השנייה (ובאירופה פעם הרביעית) והשתתפו בו 34 מדינות. בשנת 2010-2011 התבצע הסבב החמישי, במסגרתו השתתפו 28 מדינות. עבור ישראל זו הפעם השלישית בה היא משתתפת.

הסקר החברתי האירופי שם לו למטרה להוות מודל של סקר השוואתי בינלאומי באיכות גבוהה ביותר. איכות נתוני הסקר (העומדים לרשות חוקרים) הינה תוצר של סטנדרטים מתודולוגיים אחידים המציבים את רף הדרישות ברמה של הסקרים הטובים ביותר בארה"ב ואירופה. הפרויקט אף זכה בפרס השנתי האירופאי למחקרים Decartes prize, על הישגי מחקר יוצאי דופן שהושגו במסגרת שיתוף פעולה זה. בשאלון למעלה מ-300 שאלות והוא כולל קבוצה של

דו"ח זה מציג השוואה בינלאומית לגבי תחושת הביטחון האישי של התושבים ולגבי מידת האמון במשטרה ובבתי המשפט. מטרת ההצגה של נתונים אלה הינה להביא את הסקר ואת הנתונים הנמצאים בו לידיעת חוקרים ומקבלי החלטות ואין הכוונה להציג במסגרת מצומצמת זו דו"ח מקיף על כל תחומי העניין הכלולים בסקר.

מהמדגם המקורי. בסבב האחרון (2010) כלל המדגם הסופי 2294 מרואיינים, מספר המייצג כיסוי של כ-73% מהמדגם המקורי. שיעורי ההיענות במדינות השונות וכן גודל המדגם בכל מדינה מופיעים בנספח המתודולוגי.

3 בכל הסבבים, חלק מן הכתובות נמצאו כלא מתאימות כמו למשל: עסקים או דוברי שפה שלא נכללה בסקר.

עבירות שוד או תקיפה ותחושת ביטחון אישי

מאזרחי ישראל חוו תקיפה או שוד בחמש השנים שקדמו לסקר, שיעור נמוך בהשוואה למרבית המדינות בסקר. בשנת 2010, למשל, רק בסלובניה דיווחו פחות אזרחים בהשוואה לישראל על תקיפה או שוד בחמש השנים האחרונות (9% בסלובניה בהשוואה ל-10% בישראל).

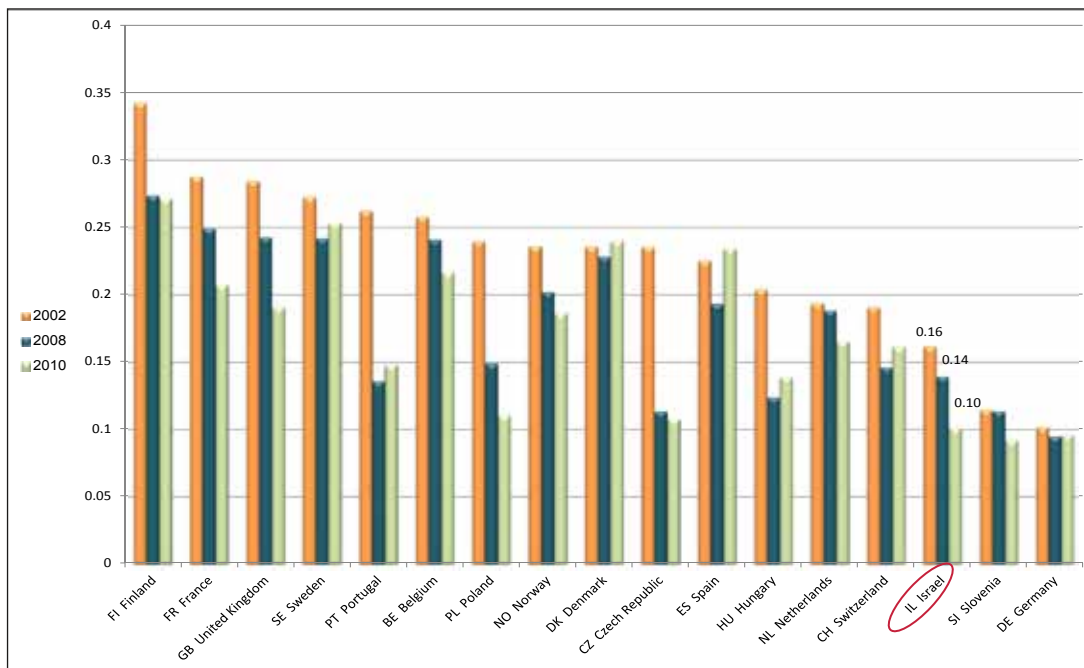
ממצאי תרשים 1 תואמים את ממצאי תרשים 2 הנוגע לביטחון אישי שחשים האנשים. במסגרת הסקר נשאלו המשתתפים בכל המדינות עד כמה הם מרגישים בטוח ללכת לבדם בשכונת מגוריהם לאחר רדת החשיכה? המרואיינים התבקשו לציין את עמדתם על סולם של 4 דרגות (ערכי הסולם היו 0 עד 4) כאשר ציון 4 מבטא תחושת ביטחון גבוהה (מאוד בטוח).

נתוני תרשים 2 מציגים השוואה בינלאומית של ממוצע תחושת הביטחון ללכת לבד לאחר רדת החשיכה בשנים 2002, 2008 ו-2010. נתוני התרשים מראים כי אוכלוסיית ישראל מאופיינת בתחושת ביטחון גבוהה יחסית למדינות אחרות ללכת

נתוני הסקר מצביעים על כך שבעשור הראשון של המאה ה-21 הניסו תושבי ישראל מרמה טובה יותר של ביטחון אישי בהשוואה לתושבים ברוב מדינות אירופה. שני הביטויים לכך הינם שיעור התושבים שדיווחו כי חוו שוד או תקיפה, והמידה בה אנשים מרגישים בטוח ללכת לבדם בלילה באזור המגורים שלהם.

בהתייחס להיבט הראשון, נשאלו המשתתפים בסקר האם הם או אחד מבני משק הבית שלהם נפלו קורבן לשוד או לתקיפה בחמש השנים האחרונות? המרואיינים התבקשו לענות האם כן (1) או לא (0). תרשים 1 מציג השוואה בינלאומית של פרופורציית אלו שנפלו קרבן לשוד או לתקיפה בסבבים 2002, 2008 ו-2010. נתוני התרשים מראים כי בישראל, כמו במרבית המדינות, שיעור המדווחים שנפלו קרבן לשוד או לתקיפה ירד במהלך השנים. כמו כן, כ-15% בלבד עד 10% בשנת 2010

תרשים 1: פרופורציית אלו שנפלו קרבן לשוד או לתקיפה, השוואה בינלאומית, 2002, 2008 ו-2010

תרשים 2: ממוצע תחושת הביטחון, השוואה בינלאומית, 2002, 2008 ו-2010

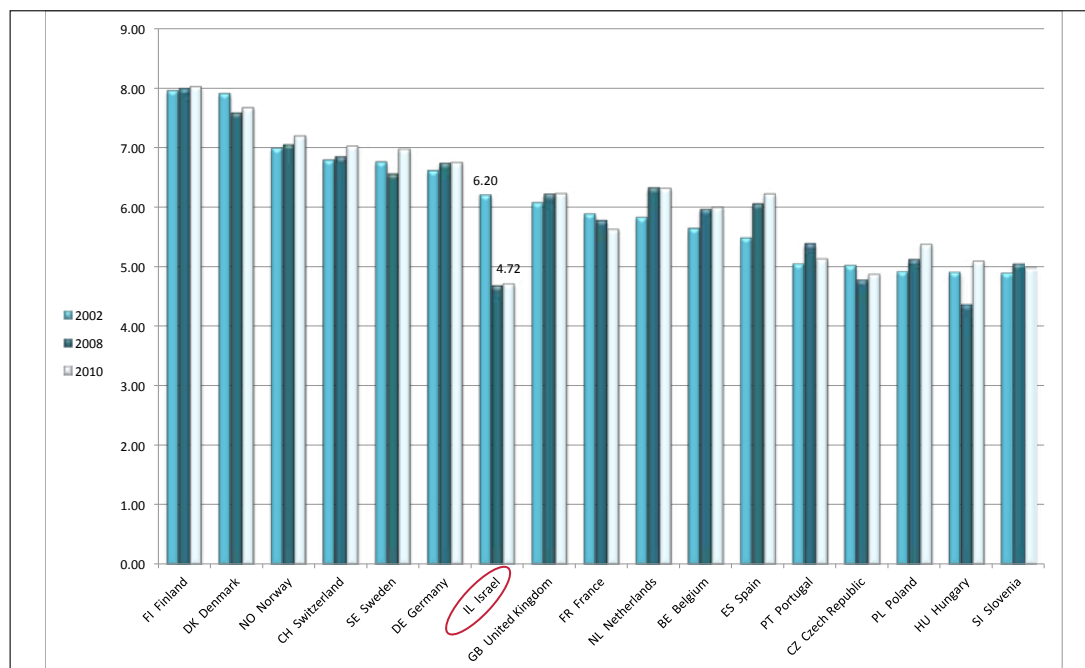

אמון במשטרה

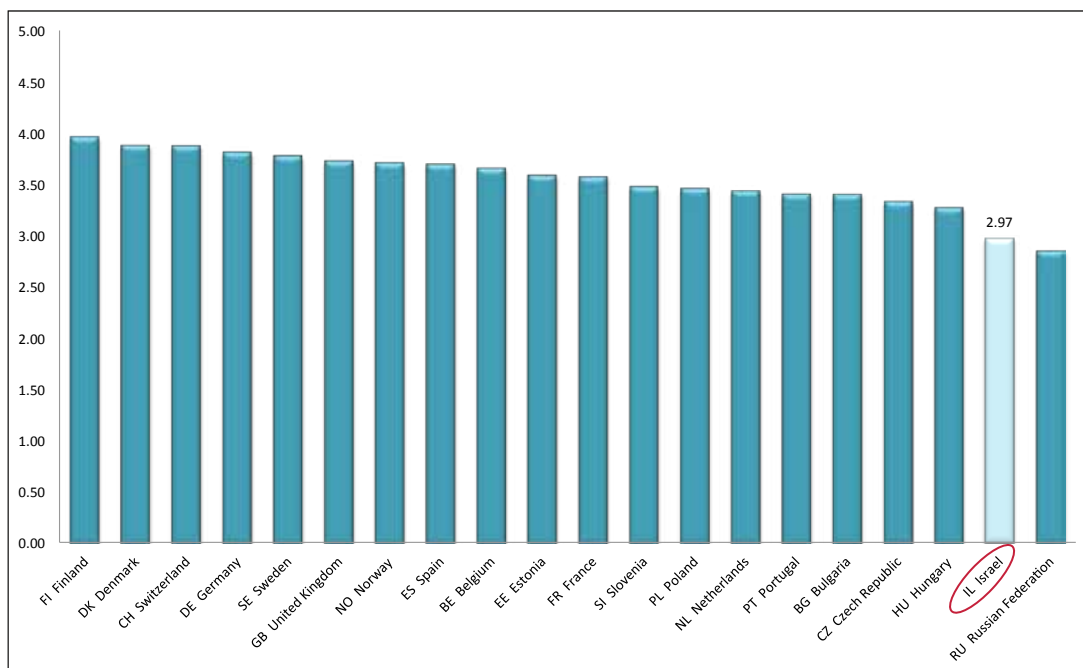
במסגרת הסקר חברתי האירופאי נשאלו המרואיינים באיזו מידה הנם שבעי רצון מהאופן בו פועלת המשטרה. המרואיינים התבקשו לציין את עמדתם על סולם של 11 דרגות (ערכי הסולם היו 0 עד 10) כאשר ציון 10 מבטא עמדה חיובית ביותר (מאד שבעי רצון). תרשים 3 מציג השוואה בינלאומית של ממוצע שביעות הרצון מהאופן בו פועלת המשטרה.

לבד בשכונת המגורים לאחר רדת החשכה, והציון יציב לאורך השנים. ראוי להדגיש כי בעוד תחושת הביטחון שמדווחים תושבי מדינות סקנדינוויה דומה לזו שאנו מוצאים בישראל, שיעור התושבים במדינות אלה שנפלו קרבן לשוד או לתקיפה בחמש השנים שקדמו לסקר גבוהה בהשוואה לישראל (מעל 25% בפינלנד, למשל).

תרשים 3: ממוצע שביעות הרצון מהאופן בו פועלת המשטרה, השוואה בינלאומית

תרשים 4: ממוצע העמדה כלפי עבודתה של המשטרה, השוואה בינלאומית

עבודת המשטרה פחות חיוביות. נתונים אלה נותנים יתר תוקף לממצאים הקודמים המתייחסים לשביעות הרצון ומצביעים בברור שהציבור הישראלי פחות מרוצה מתפקוד המשטרה מאשר ציבור התושבים ברוב מדינות אירופה. ניתן כמובן לטעון שהמשימות להן נדרשת המשטרה בישראל מורכבות ומאתגרות יותר מאשר במדינות אחרות וכי, בהינתן משאבים מוגבלים, משימות של בטחון לאומי באות על חשבון עבודת שיטור מסורתיות. נראה שנתוני הסקר מצביעים בדיוק על כך. מבחינת הציבור אין המשטרה עומדת בציפיות לפחות בכל הנוגע לעבודה הקלאסית של משטרה. ביטוי נוסף לכך ניתן לראות כאשר בוחנים שאלות יותר קונקרטיות על עבודת המשטרה.

המרוויינים נשאלו באיזו מידה לדעתם מצליחה המשטרה בישראל למנוע פשיעה שבה מעורבת אלימות או מעורבים איומים לאלימות (בהסתמך על ניסיונם האישי או על דברים ששמעו). המרוויינים התבקשו לציין את עמדתם על סולם של 11 דרגות (ערכי הסולם היו 0 עד 10) כאשר ציון 10 מבטא עמדה חיובית ביותר ("המשטרה מצליחה לגמרי"). תרשים 5 מציג את ההשוואה הבינלאומית של ממוצע העמדה כלפי מידת הצלחתה של המשטרה.

הנתונים בתרשים 5 מהווים תמונת משלימה לנתוני תרשימים 3 ו-4 ומהם עולה כי תושבי ישראל אינם שבעי רצון מהאופן בו פועלת המשטרה ולא מאמינים שהמשטרה מצליחה למנוע פשיעה בה מעורבת אלימות או איומים לאלימות. גם כאן, דעתם של תושבי ישראל טובה רק במעט מדעתם של תושבי רוסיה (הנמצאת במקום האחרון). נתונים אלו מעניינים לאור

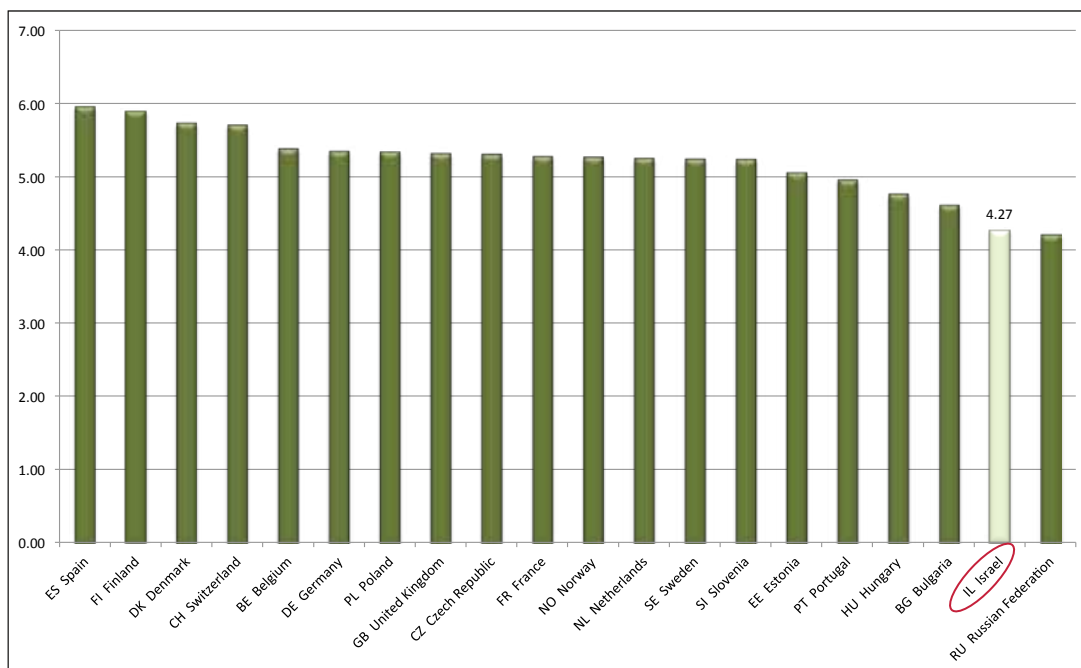
התרשים מציג ירידה דרמטית של מידת שביעות הרצון מהאופן בו פועלת המשטרה בישראל בשנים האחרונות. הדבר בולט על רקע יציבות יחסית בשאר המדינות. ישראל, שהיתה ממוקמת במקום השביעי מתוך 17 המדינות בשנת 2002, עוברת למקום האחרון בשנת 2010.

על רקע תחושת הביטחון האישי הגבוהה שמדווחים הישראלים הנתונים הנוגעים לשביעות רצון מעבודת המשטרה מפתיעים ומחייבים בחינה מעמיקה יותר. דבר זה מתאפשר בעזרת קבוצת שאלות ייחודית שצורפה לשאלון הסקר. במסגרת הסבב החמישי של ה-ESS (2010-2011) אחד הנושאים המתחלפים כולל מקבץ שאלות על מידת האמון במשטרה ובבתי המשפט. בחלק זה נשאלו המרוויינים האם לדעתם המשטרה עושה עבודה טובה או לא טובה, בהתחשב בכל הדברים שהמשטרה נדרשת לעשות. המרוויינים התבקשו לציין את דעתם על סולם של 5 דרגות (ערכי הסולם היו 1 עד 5) כאשר ציון 5 מבטא עמדה חיובית ביותר ("המשטרה עושה עבודה טובה מאד"). תרשים 4 מציג השוואה בינלאומית של ממוצע הדעה כלפי עבודתה של המשטרה ב-20 מדינות.

מנתוני התרשים עולה כי עמדתם של הישראלים כלפי עבודתה של המשטרה פחות חיובית מעמדת התושבים במדינות אחרות. ישראל ממוקמת במקום ה-19 מתוך 20 המדינות בהן נאספו נתונים, כאשר רק ברוסיה עמדות הציבור כלפי

4 בשאלון הסקר, סולם הדרגות היה הפוך, כך שהציון 5 הביע עמדה שלילית ביותר. היפוך הסולם נעשה לצורך הניתוח. כך גם בתרשימים 6, 7 ו-8.

תרשים 5: ממוצע העמדה כלפי מידת הצלחתה של המשטרה במניעת פשיעה, השוואה בינלאומית

מבטא את מידת ההסכמה הגבוהה ביותר ("מאד מסכים"). תרשים 6 מציג השוואה בינלאומית של ממוצע מידת ההסכמה לציות לחוק.

נתוני תרשים 6 מראים כי באופן כללי קיימת הסכמה במרבית המדינות לעמדה כי יש לציות תמיד לחוקים (הציונים הממוצעים אינם יורדים מהציון 3.5 המביע הסכמה גבוהה להיגד). משמעות היא כי הלגיטימציה של מערכות החוק והמשפט במדינות אלו נשענת במידה רבה על ציות לחוק.

תרשים 7 מציג השוואה בינלאומית של היבט הלגיטימציה הנשען על הערכה מוסרית של החוק (מידת ההסכמה לכך כי לעשות את הדבר הנכון פירושו לפעמים לעבור על החוק).

נתוני התרשים מראים כי באופן כללי, לגבי כל המדינות, מידת ההסכמה עם הטענה כי לעשות את הדבר הנכון פירושו לפעמים לעבור על החוק נעה במרכז הסולם, כלומר אינה גבוהה במיוחד. המשמעות היא כי הלגיטימציה של מערכת החוק והמשפט במדינות אלו נשענת גם על הערכה מוסרית של החוק. בישראל מידת ההסכמה להיבט זה היא הנמוכה ביותר בקרב המדינות, ובתרשים 6 ראינו כי ישראל היא מהמדינות בהן ישנה הסכמה גבוהה עם הצורך בציות לחוק. כאשר שני ההיבטים נלקחים במשולב המשמעות היא שהלגיטימציה של מערכת החוק והמשפט בישראל נשענת על ציות אזרחי כמו גם על הערכתם המוסרית את החוקים על ידי חלק גדול של הציבור.

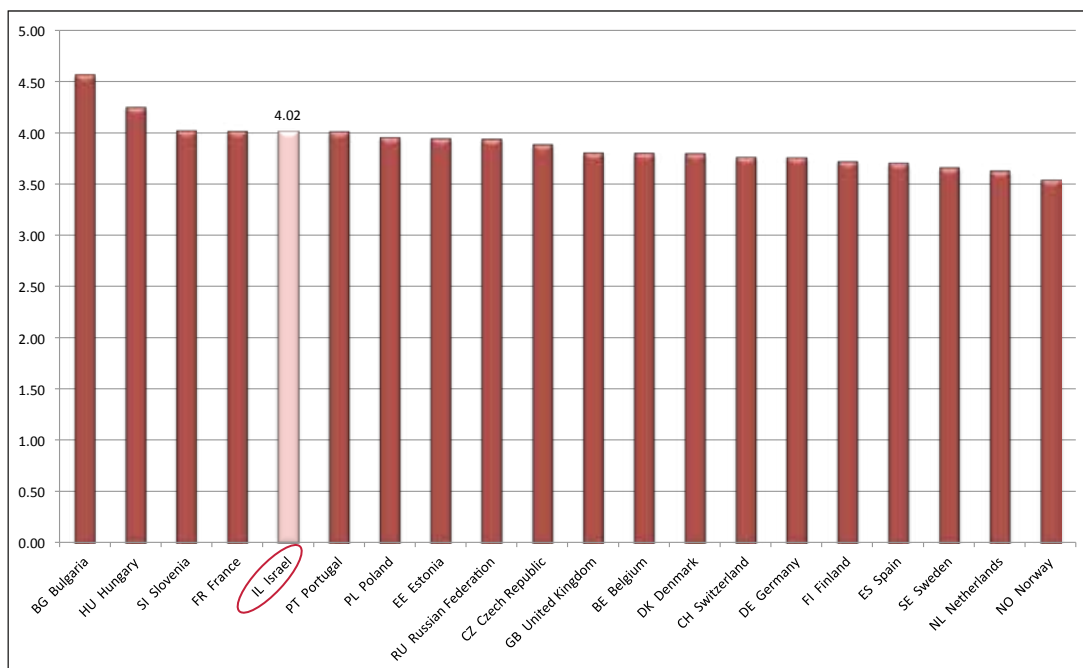
לגבי מידת האמון במערכת החוק והמשפט, נבדקו היבטים המתייחסים להערכת ההוגנות של בתי המשפט. המרוואיינים התבקשו להשיב באיזו מידה הם מסכימים או לא מסכימים

התמונה העולה מתרשימים 1 ו-2, בהם שיעור נמוך יחסית של ישראלים, בהשוואה ליתר המדינות, עברו תקיפה או שוד בחמש השנים האחרונות ותחושת הביטחון הגבוהה שצינו הישראלים בהשוואה לתושבים בשאר המדינות. ניתן להבין כי את הביטחון האישי הגבוה יחסית הקיים במדינה אין הנשאלים מייחסים לפעילות המשטרה אלא למאפיינים תרבותיים וחברתיים המגבילים את הפשיעה ומגבירים בטחון. באותם מקרים בהם אכן מתרחשת אלימות ונדרשת התערבות המשטרה, הדעה הרווחת בציבור כי אין היא מצליחה בתפקידה. יתכן כי דימוי זה נובע בחלקו מחוסר הצלחת המשטרה להעביר לתודעה הציבורית את פעילותה והצלחותיה בתחום המניעה. נראה עם זאת כי עמדות אלה מעוגנות לא פחות מכך בהתנסות היומיומית של רבים בציבור עם שיטור לא ידידותי והצלחה מוגבלת בהתמודדות עם אירועים כמו פריצות, גניבות רכב, אלימות.

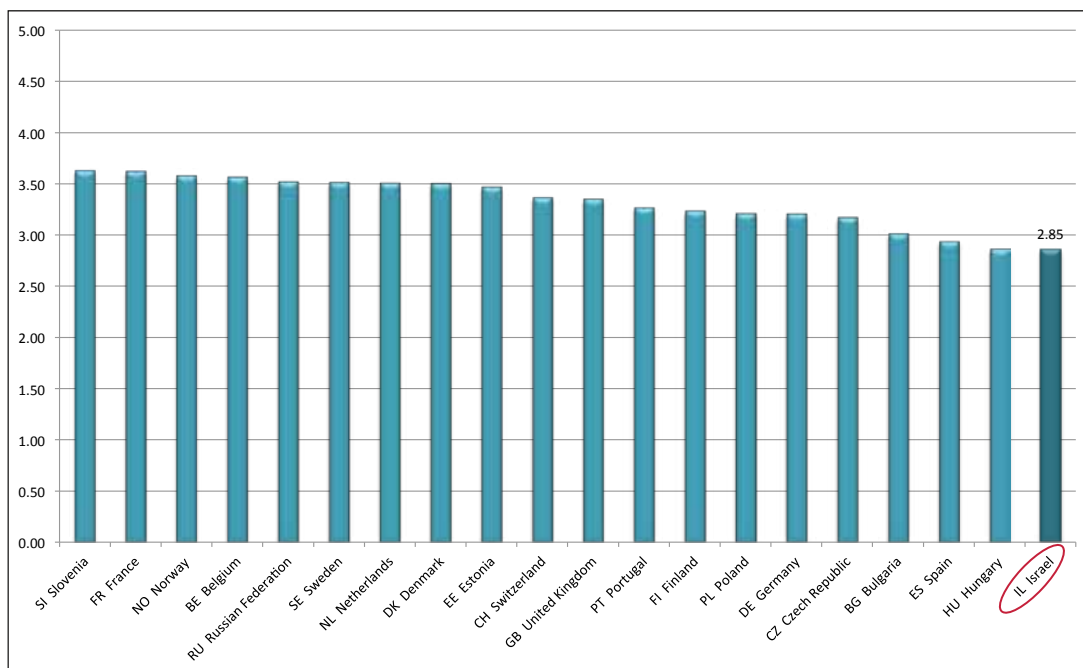
לגיטימציה של מערכת החוק והמשפט

במסגרת החלק המתחלף של המחזור החמישי של הסקר האירופי נבחנו גם היבטים שונים הקשורים לגיטימציה של מערכת החוק והמשפט. המרוואיינים התבקשו לומר באיזו מידה הם מסכימים או לא מסכימים כי יש לציות לחוקים באופן מלא (לגיטימציה הנשענת על המחויבות לציות לחוק באשר הוא חוק), וכן לציין באיזו מידה באיזו מידה הם מסכימים או לא מסכימים כי לעשות את הדבר הנכון פירושו לפעמים לעבור על החוק (לגיטימציה הנשענת על הערכה מוסרית של החוק; כלומר, הציות לחוק מתבסס על הערכה כי הוא צודק), התשובות לשני ההיגדים נעו על סולם שערכיו מ-1 עד 5 כאשר ציון 5

תרשים 6: ממוצע העמדה כלפי ציות לחוקים באופן מלא

תרשים 7: ממוצע העמדה כי לעשות את הדבר הנכון פירושו לפעמים לעבור על החוק

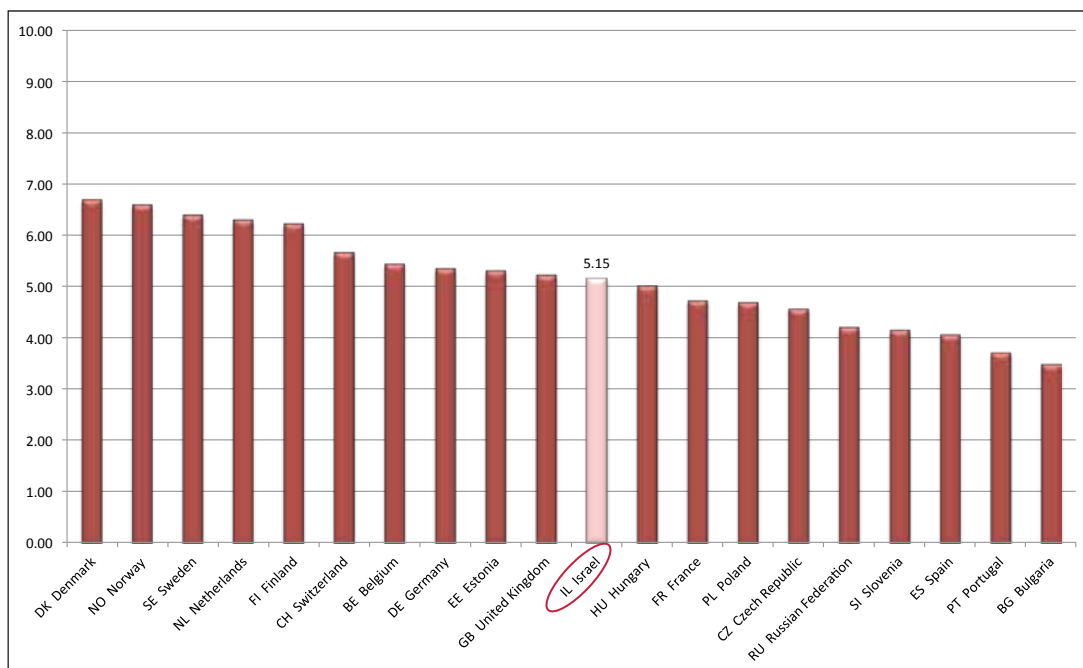

במדד מלמד על הערכת הוגנות גבוהה של מערכת המשפט. תרשים 8 מציג השוואה בין לאומית של ממוצעי מדד ההוגנות.

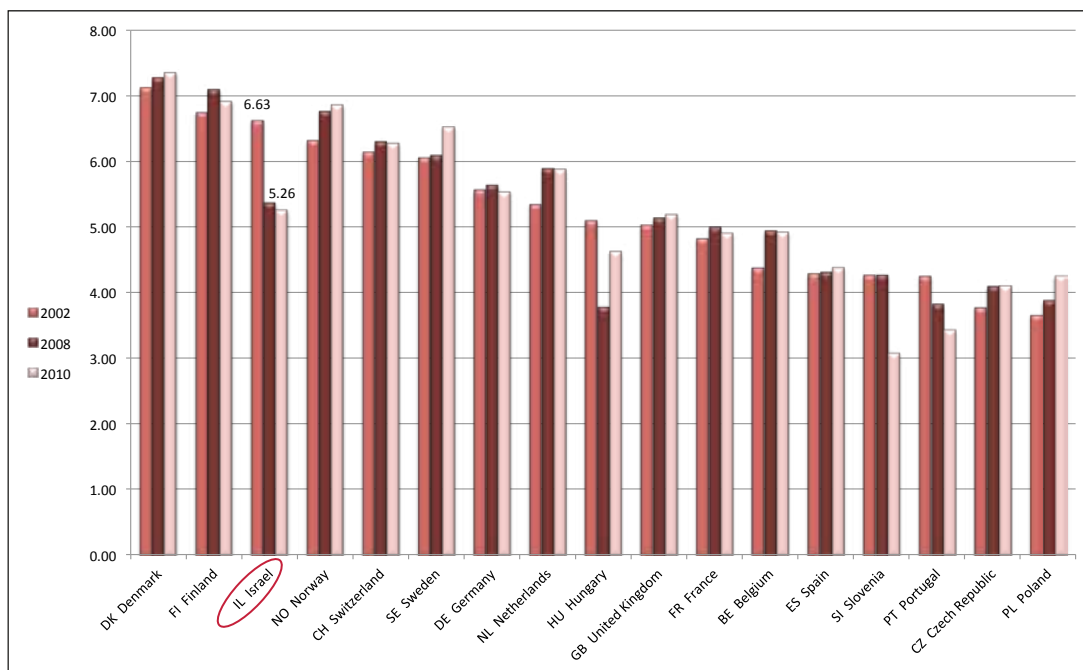
מהתרשים עולה חלוקה של הארצות לשלש קבוצות. תושבי המדינות הסקנדינביות (דנמרק, נורבגיה ושבדיה) והולנד הם בעלי הערכת ההוגנות הגבוהה ביותר של מערכת המשפט בארצם (ציון ממוצע 6 ומעלה); תושבי רוסיה, סלובניה, ספרד, פורטוגל ובולגריה הם בעלי הערכת ההוגנות הנמוכה ביותר

עם הטענה כי בתי המשפט בדרך כלל מגינים על האינטרסים של העשירים ובעלי הכח יותר מאשר על האינטרסים של אנשים רגילים, ובאיזו מידה הם מסכימים או לא מסכימים עם הטענה שהחלטות והפעולות של בתי המשפט מושפעות יתר על המידה מלחץ של מפלגות פוליטיות ופוליטיקאים (שני ההיגדים בוחנים את הערכת מידת ההוגנות). לצורך הניתוח סוכמו תשובות המרואיינים להיגדי ההוגנות למדד "הוגנות" (fairness) שערכיו נעים בין 1 (מאד מסכים) עד 10. ציון גבוה

תרשים 8: השוואה בין לאומית של ממוצע מדד ההוגנות

תרשים 9: ממוצע שביעות הרצון מהאופן בו פועלת המערכת המשפטית, השוואה בינלאומית

השוואה בינלאומית של ממוצע שביעות הרצון מהאופן בו פועלת המערכת המשפטית.

נתוני תרשים מלמדים כי ישראל מוקמה גבוה בין המדינות בשנת 2002 אך חלה ירידה משמעותית של מידת שביעות הרצון בישראל מהאופן בו פועלת מערכת המשפט בין השנים 2002 ו-2008. ירידה כזו חוותה גם הונגריה (וסלובניה בשנת 2010), אך בשנת 2010 חזרה ועלתה מידת שביעות שם. בניגוד לה, בישראל נמשכת מגמת הירידה במידת שביעות הרצון

(ציון ממוצע 4 ומטה); ותושבי יתר המדינות, ביניהן ישראל, בעלי הערכת הוגנות ממוצעת של מערכת המשפט בארצם. כביטוי כללי יותר של יחס הציבור למערכת המשפט נביא את מידת שביעות הרצון מהאופן בו פועלת המערכת המשפטית. שאלה זו חזרה על עצמה בכל המחזורים של הסקר חברתי האירופאי המרואיינים התבקשו לציין את עמדתם על סולם של 11 דרגות (ערכי הסולם היו 0 עד 10) כאשר ציון 10 מבטא עמדה חיובית ביותר (מאד שבעי רצון). תרשים 9 מציג

קשר ליניארי שלילי מובהק סטטיסטית בין מידת הדתיות לבין הערכת ההוגנות של מערכת החוק והמשפט⁶ זהו קשר חלש מאד ולא ניתן להסיק ממנו שמידת הדתיות של אנשים עומדים בבסיס עמדותיהם ביחס להוגנות מערכת החוק והמשפט. אין ספק שהמרכזיות של מערכת המשפט בישראל מחייבת בדיקה מעמיקה של עמדות הציבור ביחס להוגנות המערכת השיפוטית. הנתונים המגוונים בסקר החברתי האירופי משנת 2010-2011 מאפשרים לחוקרים המעוניינים בכך לחקור את הסוגיה וגם לעגן בהשוואה בינלאומית.

בין 2008 ו-2010. ישראל שמוקמה במקום השלישי במידת שביעות הרצון מהאופן בו פועלת המערכת המשפטית בשנת 2002, יורדת למקום השמיני במדרג שביעות הרצון בקרב המדינות המשוות.

בדיון הציבורי בישראל בשנים האחרונות נדונה סוגיית הלגיטימציה של מערכת המשפט והניגוד האפשרי בין המדינה והדת כמקורות סמכות. לשם בדיקת הקשר חושבו מתאמי פירסון בין מידת ההסכמה עם מדד ההוגנות לבין מידת הדתיות⁵ על-פי מגזר בישראל. אף שבקרב היהודים נמצא

5 סולם בן 11 דרגות, ערכי הסולם נעים בין 0 עד 10, כאשר ציון 10 מבטא את מידת הדתיות הגבוהה ביותר ("מאד דתי").

$$p \leq 0.01, r = -0.11 \quad 6$$

נספח 1. רשימת 17 המדינות ושיעורי היענות בשלשת הסבבים

שיעורי היענות				
סבב חמישי 2010	סבב רביעי 2008	סבב ראשון 2002		
53.4	58.9	59.2	BE Belgium	בלגיה
53.3	49.9	33.5	CH Switzerland	שווייץ
70.2	69.5	43.3	CZ Czech Republic	צ'כיה
30.5	48.0	55.7	DE Germany	גרמניה
55.4	53.9	67.6	DK Denmark	דנמרק
68.5	66.8	53.2	ES Spain	ספרד
59.5	68.4	73.2	FI Finland	פינלנד
47.1	49.4	43.1	FR France	צרפת
56.3	55.8	55.5	GB United Kingdom	בריטניה
49.2	61.3	69.9	HU Hungary	הונגריה
72.9	77.7	71.0	IL Israel	ישראל
60.0	49.8	67.9	NL Netherlands	הולנד
58.0	60.4	65.0	NO Norway	נורבגיה
70.3	71.2	73.2	PL Poland	פולין
67.1	75.7	68.8	PT Portugal	פורטוגל
51.0	62.2	69.5	SE Sweden	שבדיה
64.4	59.1	70.5	SI Slovenia	סלובניה

מכון ב.י. ולוסיל כהן לחקר דעת קהל ■ The B.I. and Lucille Cohen Institute for Public Opinion Research

הפקולטה למדעי החברה ע"ש גרשון גורדון
אוניברסיטת תל-אביב

קריית האוניברסיטה,
רמת אביב, תל-אביב 69978, ת"ד 39040.
טלפון: 03-6408963
פקס: 03-6409215,
דואר אלקטרוני: bicohen@post.tau.ac.il
אתר המכון: http://bicohen.tau.ac.il

עורכת: ד"ר אירית אדלר
עיצוב: מיכל סמו, המשרד לעיצוב גרפי

מכון ב.י. ולוסיל כהן למחקרי דעת קהל הנו מכון אוניברסיטאי המשלב פיתוח אקדמי של תיאוריה ומתודולוגיה של סקרי דעת קהל עם ביצוע מחקרי דעת קהל בלתי תלויים ברמה המדעית הגבוהה ביותר.

מטרות המכון:

1. לשמש כמסגרת לביצוע מחקרים אקדמיים המבוססים על סקרי אוכלוסייה.
2. לפתח תכנית של סקרי עמדות תקופתיים בנושאים בעלי עניין ציבורי בחברה הישראלית.
3. ליצור מאגרי נתונים שיאפשרו לעקוב אחר מגמות לאורך זמן בדעת הקהל בישראל.
4. לערוך ניסויים במתודולוגיות של סקרים במטרה לפתח ולשפר את הטכניקות של מחקרי דעת קהל.